ANUL VIII.—No. 2275

EDIŢIA A TREIA

VINERI 4 AUGUST 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
ŞI SE PLĂTESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEI
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POSTALE

UN AN IN ŢARĂ [illegible] LEI; IN STREINĂTATE [illegible] LEI

[illegible]

Un numer in străinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti Române de cuib străin în casă

V. Alecsandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureşti şi judeţe SE PRIMESC numai la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE şi la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURI LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— lei »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIILE ŞI RECLAMELE 3 LEI RÎNDUL
La Paris, [illegible]

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Interesele regeluĭ nu sunt ale naţiuneĭ

L'Indépendance Roumaine s'a supărat foc pe ziarul parizian *Le Temps* care, ocupându-sĕ într'un articol de călătoria lui Carol la Ischl, *a despărţit interesele regeluĭ de acele ale naţiuneĭ*.

Incontestabil că ziarul parizian avea mare dreptate în aprecierile sale.

Trebue să fie cine-va saŭ tîmpit, saŭ de rea credinţă, pentru a nu vedea că, de 29 de ani, interesele naţiuneĭ aŭ fost pururea nesocotite.

Atât în politica internă cât şi în acea externă voinţa *princiară*, şi în urmă *regală*, a fost tot-deauna satisfăcută, fără a se preocupa dacă satisfacerea acelei voinţi nu lovea în interesele ţăreĭ.

L'Indépendance Roumaine, pentru a convinge pe confratele parizian *Le Temps* de eroarea în care a căzut, îĭ zice: — *Asupra politiceĭ interioare, câţi-va observatorĭ superficialĭ aŭ putut poate conchide că există în România spirite care nu sunt adînc convinse de caracterul etern şi adînc naţional al dinastieĭ noastre. Dar în această chestiune nu poate fi vorbă decât de oare-care manifestaţiunĭ datorite unor efervescenţe nerăbdătoare; şi 30 de anĭ de experienţă aŭ trebuit să dovedească, chiar celor maĭ necrezătorĭ, că atacurile antidinastice nu sunt nicĭ o dată sincere, şi că autoriĭ lor scontează căinţa şi ertarea lor pentru ziua în care furia lor se va fi potolit.*

Nenorocit tabloŭ pentru *L'Indépendance Roumaine*; dar el este foarte exact şi să potriveşte de minune cu trecutul antidinastic al acestuĭ ziar.

Posed colecţia *Independenţeĭ Române*, şi sper că D. Gh. Em. Lahovary nu mĕ va sili a estrage din ea articole antidinastice, de o violenţă care pe mine mĕ încânta, articole scrise sub guvernul liberal, pe la 1884, când s'a votat înfiinţarea domeniului coroaneĭ, pe la finele anuluĭ 1887, şi maĭ ales în lunele Februarie şi Martie ale anuluĭ 1888.

Acele *atacurĭ antidinastice* nu eraŭ oare atunci *sincere?* — *Independenţa Romînă* nu era oare atunci *convinsă de caracterul etern şi adînc naţional al dinastieĭ române?* — Saŭ poate că D. Gh. Em. Lahovary *îşĭ sconta căinţa şi ertarea pentru ziua în care furia luĭ se va fi potolit?*

Aceste treĭ întrebări ar merita un răspuns franc, leal şi categoric.

Nicĭ eŭ, nicĭ ziarul, pe care am onoarea de a-l dirija, nu am crezut vre odată *în caracterul etern şi adînc naţional al dinastieĭ noastre.*

Nicĭ odată *nu am scontat căinţa şi ertarea pentru ziua în care furia mea s'ar potoli.*

Acest rol îl las tuturor acelor carĭ înconjoară *L'Indépendance Roumaine.*

Am fost, sunt şi voiŭ rămânea duşmanul cel maĭ intransigent, cel maĭ înverşunat al dinastiei, pe care o consider ca streină de ţară şi de popor, şi *furia mea nu se va potoli* de cât în ziua în care toată odrasla nemţească va fi gonită de pe pămîntul romînesc.

***

In politica internă, în cursul acestor 29 de anĭ de nefastă domnie, toţi politicianiĭ noştri s'aŭ succedat la putere după voinţa şi capriciul suveranului. Ion C. Brătianu a făcut singur excepţiune la această regulă, impunînd palatului, în Aprilie 1876, un minister liberal.

Defunctul şef al partidului liberal a plătit scump acest act de independenţă; căci regele l'a considerat ca un act de insubordinaţie, faţă de regula stabilită timp de zece ani, şi nu l'a uitat în Martie 1888.

In politica economică Carol a aservit România către imperiile german şi austro-ungar. In 1886, partidul liberal a înfiinţat tariful autonom, care a făcut mult răŭ comerţuluĭ austro-ungar; şi regele, cu venirea conservatorilor la putere, s'a grăbit a le pretinde o convenţie comercială cu imperiul vecin, convenţie fără nicĭ un folos pentru noi, dar foarte avantagioasă pentru comerţul austro-ungar.

Să maĭ vorbesc oare de politica noastră externă, cînd P. Carp, în faţa parlamentuluĭ, a avut cinismul să declare că *acea politică trebue să fie condusă de rege şi numaĭ de rege.* — Carol a fost la Ischl; acolo sĕ aflaŭ cu împăratul contele Goluchowski, ministrul de externe al imperiuluĭ austro-ungar, prinţul Hohenlohe cancelarul Germaniei şi contele Eülenburg, ambasadorul german la Viena. — Suveranul acesteĭ ţărĭ era singur; *foreign office*-ul nostru nu era reprezentat niciĭ prin ministrul de externe, nicĭ măcar prin ministrul plenipotenţiar romîn pe lîngă curtea din Viena.

Carol va veni de la Ischl cu fapte îndeplinite, fără ştirea consilierilor sĕĭ, fără ştiraa ţăreĭ.

Regele, în toate ocaziunele, a reprezentat interesele sale şi ale dinastieĭ sale, dar nicĭ o dată acele ale naţiuneĭ.

Carol este astă-zĭ, maĭ mult de cît orĭ cînd, înconjurat de un soiŭ de politicianĭ carĭ ştiŭ foarte bine că, la cea mică maĭ veleitate de independenţă, a doua-zi eĭ se vor trezi alungaţĭ de la guvern.

Alex. V. Beldimanŭ.

COMISIILE DE RECENSAMINT

Lucrările comisiilor.—Nedreptăţĭ strigătoare. Cum sînt impuşĭ ceĭ marĭ.—Reclamaţiĭ.

Orĭ cît ne-am resimţi din violarea constituţieĭ şi din nerespectarea legilor din partea guvernuluĭ, e sigur că aceste felurĭ de calamităţi politice sînt cu mult maĭ puţin simţite de marea masă a populaţieĭ de cît nedreptatea în materie de impozite. Pe noĭ ne doare inima cînd vedem că o damă aşa de respectibilă cum e constituţia primeşte afronturĭ publice, dar pe ţăran îl doare punga cînd comisia de recensămînt îl năpăstueşte. Şi din citirea reclamaţiilor numeroase pe care le primim asupra acestuĭ din urmă fapt, reesă că durerea de pungă e maĭ vie de cît durerea de inimă.

***

De cît-va timp aceste comisiĭ de recensămînt, compuse dintr'un consilier judeţean, dintr'un agent al ministeruluĭ de finanţe (un controlor) şi din primariĭ respectivĭ, aŭ început să cutreere comunele, virind groaza în locuitori.

Imĭ închipuĭ că o invazie turcească ar fi primită cu maĭ puţină spaimă de pacinicii noştri muncitorĭ rurali, de cît vizita acestor comisiĭ. Şi cel puţin dacă ele ar fi animate de spiritul dreptăţeĭ, tot maĭ calea-valea, dar să vedeţi de ce se apucă Domniĭ aceştia.

***

Fiind-că spaţiul nu ne îngădue să dăm loc tuturor reclamaţiilor, o să dăm numaĭ una, cea maĭ gravă şi cea maĭ preciză din toate. Şi garantăm autenticitatea.

Comisia de recensămînt din judeţul Gorj a pus la bir, în comuna Malaeşti, pe un bătrîn de 105 anĭ. Un alt bătrîn numit Paşalega, cocoşat, gîrbovit, un biet nenorocit care fusese scutit de bir de 20 de anĭ şi care trăeşte din mila altora, a fost şi el pus la contribuţiĭ.

Un alt nenorocit numit Moş Ceauş, bătrîn de 85 de anĭ, gîrbov, bolnav de hernie (vătămătură), incapabil să munciască, deşi s'a arătat comisieĭ şi deşi primarul a fost de partea luĭ, a fost totuşĭ pus la bir.

Lucrul e pur şi simplu scandalos.

***

Dar ceea-ce'ĭ maĭ grav de cît toate, e că comisia a socotit pogoanele ţăranilor ca aducînd 20 de leĭ venit pogonul, şi le-a impus ca atare. Pogoanele proprietarilor însă aŭ fost socotite că aŭ un venit numaĭ de 8 pînă la 10 leĭ!

Toţĭ ţăraniĭ aŭ fost urcaţĭ la foncieră, iar proprietariĭ scoborîţĭ, deşi arenda moşiilor s'a urcat. Exemplu dintr'o sută: D. Nicu Economu.

Ţăraniĭ trebue să protesteze în contra acestor strigătoare nedreptăţĭ căcĭ maĭ este încă vreme, iar D. ministru de finanţe ar trebui să puie capăt acestor scandale.

Nu'ĭ destul că toată lumea îl jupoaie pe bietul ţăran, maĭ trebuie să'l despoaie şi statul? Nu'ĭ ruşine Domnilor ca nişte nenorocitĭ ca Paşalega şi ca Ciauşu, să vă întreţie luxurile şi chefurile?

Statul exploatînd pe nişte oamenĭ de 100 de anĭ, bolnavĭ şi săracĭ,—ce scîrboase lucrurĭ!

Index.

OSPICIUL DE LA GOLIA

Profesoriĭ facultăţeĭ de medicină din Iaşĭ aŭ adresat D-luĭ ministru al instrucţiuneĭ publice un memoriŭ tipărit, prin care se protestează în contra Eforieĭ sf. Spiridon din Iaşĭ, care a hotărît să desfiinţeze ospiciul de alienaţĭ de la Golia, pentru a-l permuta la Tg.-Ocna.

Eforia comite prin asta un adevărat atentat în contra existenţeĭ Facultăţeĭ de medicină din Iaşĭ şi în acelaş timp calcă art. 96 din legea sanitară, care articol spune că „Eforia este obligată de a furniza cliniceĭ Facultăţeĭ," şi „că un institut de alienaţĭ nu se poate zidi de cît pe lîngă un oraş mare, care să fie un centru administrativ şi judiciar."

Dacă Eforia nu este chemată de ceĭ în drept la respectul obligaţiilor eĭ, studenţiĭ în medicină din Iaşĭ vor fi privaţĭ cu totul de studiul boalelor mintale, ceea-ce ar constitui o lacună foarte gravă în cunoştinţile lor.

Şi ce argument invoacă Eforia pentru a comite acest act regretabil din toate punctele de vedere? „Că oraşul Iaşĭ n'are apă!"

După cum o observa D. dr. Thiron care ne trimite o scrisoare relativă la această nenorocită hotărîre a Eforieĭ, atuncĭ ar urma ca oraşul Iaşĭ să dispară de pe întinderea ţăreĭ, căcĭ dacă cîte-va sute de alienaţĭ nu maĭ pot trăi acolo din pricina lipseĭ de apă, cu atît maĭ mult n'ar putea trăi ceĭ 80.000 de locuitorĭ aĭ oraşuluĭ. Argumentul Eforieĭ e decĭ absurd şi copilăros.

Se impune decĭ ca ministrul de instrucţie să intervie cît maĭ neîntîrziat pentru a salva interesele primejduite ale Facultăţiĭ de medicină, maĭ ales că Eforia a publicat deja licitaţie pentru noul ospiciŭ din Tg.-Ocna, pe ziua de 9 August curent.

Lynx.

Evenimentele

Pentru că nimenĭ nu poate şti ce are să fie de azĭ pînă mîine, atît în ţară, după întoarcerea regeluĭ, cît maĭ ales peste graniţă, miniştriĭ, uniĭ aŭ rămas în Romînia iar alţiĭ, precum D. Alexandru Lahovari abia dacă se duc pînă la Mehadia.

Atît este de nesigură situaţia şi atît nimenĭ nu poate prezice ce va aduce ziua de mîine, că miniştriĭ nicĭ nu se maĭ ocupă, propriŭ zis, de afacerile curente, nicĭ nu maĭ gîndesc serios la lucru. Se poate foarte uşor ca, cine este ministru astăzĭ să nu maĭ fie mîine iar evenimentele să se precipite cum nimenĭ nu gîndeşte.

Această generală nesiguranţă o simt foarte bine toţĭ şi maĭ ales guvernamentaliĭ. Aşa se explică pentru ce D. Filipescu nu se sfieşte să atace în chipul cel maĭ nepomenit pe D. Al. Marghiloman şi pentru ce *Constituţionalul* nu menajează de loc pe D. Filipescu. Fie-care înţelege că nu riscă nimic în toată această luptă, căcĭ, cînd o situaţie este pierdută poţĭ foarte lezne să'ĭ daĭ cu piciorul.

Aceĭ carĭ nu înţeleg cum staŭ lucrurile sînt aproape de plîns, iar perspicacitatea lor nu este de invidiat.

Sînt oamenĭ, carĭ aŭ reputaţia că sînt vecinic bine informaţĭ şi carĭ pretind cum că guvernul este acuma preocupat numaĭ de grija viitoarelor alegerĭ generale. Nu contestăm că alegerile preocupă foarte mult pe ministri, dar eŭ cred că maĭ de grabă îĭ preocupă faptul dacă regele la întoarcere le va da saŭ nu decretul de dizolvare, de cît dacă alegerile le vor fi favorabile. Odată decretul acordat toate frunţile ministeriale se vor descreţi căcĭ nu de geaba este cine-va la putere în ţară romînească.

Pînă acuma, însă, prea fericitul decret n'a apărut, *regele n'a acordat inca decretul de dizolvare actualuluĭ cabinet*, iar viitorul este atît de nesigur!...

Dragoş.

TIPURI

Meţ

„Cincĭ parale: Iţic în butoiŭ! A draculuĭ nevastă! Naţi-o frîntă că ţi'am dres-o!..."

Acesta'ĭ Meţ, vestitul vînzător de broşurĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin obscene, şeful uneĭ bande de copiĭ adunaţĭ din toată lumea, autor, orator, scriitor şi vînzător ambulant.

Tinerile generaţiunĭ îl urmează cu drag şi cu o încredere oarbă; la Moşĭ, în Cişmegiŭ, la 10 Maiŭ, în toate ocaziunile solemne Meţ este nelipsit.

In momentele de sărbătorĭ naţionale cînd regele şi regina îşĭ fac obicĭnuita promenadă pe calea Victorieĭ, urmaţĭ de droaia acelora carĭ primesc de la poliţie cîte 2 leĭ şi strigă ura! numaĭ de cîte 1, Meţ e la postul săŭ, imediat după trăsura regală, iar în urma sa un stat-major briliant compus din tot ceea-ce vagabondajul are maĭ distins.

Efectul este duios, pitoresc şi feeric; iar, pe cînd emoţiunea cucereşte toate inimele, cînd entuziazmul nu maĭ cunoaşte margine, cînd poliţiştiĭ împart ghionturĭ răstindu-se răguşit: „Strigă ura! mă, că te tămîiŭ!" se aude şi vocea luĭ Meţ înălţîndu-se cadenţat: „Cincĭ parale două dame p'un bărbat!"

Acuma poftim de spuneţĭ că ţara noastră nu'ĭ eminamente... a draculuĭ.

Vardalabum.

Naţionalităţile din Ungaria

Alianţa romîno-sîrbo-slovacă. — Cererile naţionalităţilor. Autonomia naţională. — Votul universal. — Libertatea preseĭ. — Alte cererĭ. — Mijloacele de luptă.

Primim azĭ gazetele de peste munţĭ cu textul programuluĭ alianţeĭ romîno-sîrbo-slovace din Ungaria, program votat prin aclamaţie în congresul ţinut de reprezintanţiĭ acestor naţionalităţĭ la 10 August st. n. în Budapesta.

Vom da aci o analiză complectă a programuluĭ acesteĭ alianţe care este un pas foarte important făcut în lupta pentru egala îndreptăţire a naţionalităţilor din Ungaria.

Principiul federaţiuniĭ

Programul începe cu accentuarea integrităţiĭ statuluĭ ungar saŭ, cum să exprimă el, a «ţărilor coroaneĭ Sf. Stefan.»

In punctele următoare el stabileşte apoĭ faptul în deobşte cunoscut că Ungaria nu este şi nu poate fi un stat *naţional*. El este un stat poliglot; prin urmare sistemul după care are să se guverneze nu poate să fie de cît cel *federativ*. Cele treĭ naţionalităţĭ fac alianţa lor pe baza aceasta, urmărind dobîndirea *autonomieĭ naţionale*. Ele speră că la această alianţă se vor alătura şi cele-l'alte două naţionalităţĭ ale Ungarieĭ, saşiĭ şi ruteniĭ (germaniĭ şi rusiĭ).

Naţionalităţile însă, făcînd această alianţă, îşĭ *păstrează în acelaş timp programele lor proprii naţionale.*

Arondarea judeţelor

Naţionalităţile aliate cer o nouă arondare a judeţelor ţăriĭ *după naţionalitate*. In acest chip maĭ uşor se va putea da fie-căruĭ judeţ în parte caracterul naţionalităţiĭ sale distincte, prin introducerea limbeĭ naţionale în afacerile locale administrative şi judiciare.

Această modificare naţionalităţile cer să se introducă în legea naţionalităţilor de la 1868, — lege care după cum să ştie nu se respectă de către ceĭ ce deţin puterea nicĭ măcar aşa incomplectă cum este.

Fireşte, vor trebui a se da garanţiĭ pentru viitoarea eĭ respectare, cu modificările cerute de naţionalităţĭ.

Pasivitatea

In punctul următor, programul constată că după cum staŭ lucrurile azĭ în Ungaria, lupta naţionalităţilor pe tărîmul parlamentar este imposibilă.

In adevăr, Ungaria fiind azĭ domeniul unuĭ singur popor care are în mîna luĭ toate forţele statuluĭ, acest popor face ca să se dea parlamentuluĭ ungar caracterul representanţeĭ unuĭ stat naţional. Pe de altă parte maĭ este şi legea escepţională electorală care se aplică numaĭ Transilvanieĭ în scopul d'a nu permite ca adevărata majoritate a acesteĭ ţărĭ să poată fi represintată în parlament.

Naţionalităţile aliate se vor abţine decĭ deocamdată de la alegerile pentru parlament.

Votul universal.

In legătură cu aceasta, naţionalităţile cer introducerea votuluĭ universal direct şi secret, o împărţire maĭ dreaptă a cercurilor electorale şi garanţiĭ pentru libertatea votuluĭ.

Tot aşa naţionalităţile maĭ cer crearea uneĭ legĭ precise şi democratice care să garanteze libertatea întrunirilor şi a asociaţiuniĭ.

De asemenea ele cer autonomia bisericelor şi şcoalelor naţionale.

Libertatea preseĭ.

Instituţia juriuluĭ pentru delictele de presă fiind cu desăvîrşire falşificată în Ungaria, în scopul ca numaĭ cetăţeniĭ ungurĭ să poată fi juraţĭ, naţionalităţile cer o lege care să garanteze fie-căruĭ acuzat că va fi judecat în adevăr de judecătoriĭ săĭ naturalĭ.

Naţionalităţile maĭ cer abrogarea legiĭ de presă escepţională din Transilvania, precum şi a celeĭ din Ungaria, care cere ziarelor cauţiune, şi aducerea uneĭ singure legĭ prin care să se proclame libertatea nelimitată a preseĭ.

Alte cererĭ.

Naţionalităţile vor maĭ lupta pentru revizuirea legilor politico-bisericeştĭ îndreptate în contra vieţeĭ naţionale a popoarelor nemaghiare.

Ele doresc reprezintarea intereselor lor printr'un minister special.

Mijloace de luptă.

Pentru ajungerea scopurilor propuse, alianţa va fi reprezintată de un comitet compus din 4 membrĭ de fie-care naţiune. Acest comitet va conduce lupta politică a alianţeĭ.

El va căuta, între altele, a informa publicul european asupra adevăratelor stărĭ din Ungaria.

Va convoca congresul naţionalităţilor de cîte orĭ va crede de lipsă.

Va redacta, pînă la viitoarea întrunire a congresuluĭ, *un memorand* prin care se va expune Coroaneĭ situaţia nedreaptă ce s'a creat naţionalităţilor nemaghiare în Ungaria.

In sfîrşit, programul maĭ prevede că, în caz cînd nu s'ar permite activitatea comitetuluĭ prevăzut, programul de maĭ sus va servi ca direcţie a politiceĭ slovacilor, sîrbilor şi romînilor din Ungaria

Vest.

Ştirĭ de senzaţie

Politica din afară

Prin cercurile politice se vorbeşte cu multă inzistenţă că Austro-Ungaria a început să bată în retragere în chestia Bulgarieĭ.

Această atitudine domoală a fost consiliată, se spune, după întrevederea dintre prinţul de Hohenlohe şi contele Goluchowsky, întrevedere în care cancelarul Germanieĭ a declarat că împăratul săŭ nu poate aproba măsurĭ energice în contra Bulgarieĭ, maĭ ales acuma cînd această ţară s'a apropiat de Rusia.

Temerea ca nu cum-va Rusia şi Franţa să nu puie piciorul în prag, maĭ ales acuma cînd noul cabinet englez n'a avut încă timpul să se apropie în destul de tripla alianţă, face pe Germania să nu procedeze la o politică-violentă în Orient unde interesele eĭ nu sînt direct angajate. Aşa se explică pentru ce despărţirea conteluĭ Goluchowsky de prinţul de Hohenlohe a fost caracterizată prin cea maĭ manifestă răceală.

Austro-Ungaria nefiind serios susţinută de Germania a căutat ajutoare în altă parte, a făcut avansurĭ chiar Romînieĭ, dar cum nimenĭ n'are poftă de aventurĭ, presa vieneză a început să moaie tonul şi să proteste despre bunele sale intenţiunĭ pentru bulgarĭ.

Proverbiala politică austriacă plină de duplicităţĭ, îşĭ arată urechile şi în această ocazie.

Telefon.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(*Din carnetul lui* **Chițibuș**)

Cum am dres cum am făcut, uite am isprăvit cele trei săptămînî de cură. Stomahul mi-e tun și poate infrunta orî-ce *iamanbaiardi* și toate sosurile bucătărieî noastre orientale. Cît despre nervî eî s'aŭ liniștit și *Chițibuș* e sigur că această reparație poate să țină un an de zile. E bine dar acum să și petrec, să ies din munțî și să mă duc maî în centrul Europeî, unde, departe Parisul mă atrage, Parisul, crierul lumeî civilizate, de care vaî! sînt tot-d'auna așa de departe. Nu'î vorbă nervii meî reparațî vor pătimi de sigur grație viețeî ce voî duce acolo, dar ce are a face aceasta? La dracul și nervî și stomah! Trăiască veselia și un ceas de plăcere în un traiŭ insipid de muncă zilnică și plictisitoare?

Băiat bun, cum îl știțî și D-v., *Chițibuș* nu va uita în mijlocul plăcerilor sale, pe bunii săi cititorî și pe gentilele sale cititoare și le va comunica impresiunile sale de călătorie.

De la *Aussée, Chițibuș*, ca cel maî dinastic dintre toțî ziariștii romînî, se va duce la Ischl, ca să salute pe augustul nostru suveran, care pune la cale dimpreună cu Frantz-Iosef cestiunea Orientuluî. Se va urca apoî pe *Schafberg* de unde va saluta publicul cititor romîn. Pe Schafberg însă va merge cu drumul de fier nu pe jos cum a mers pe Lozer. De aicî va trece la *Gmunden*, la *Salzburg* la *Konigsée, Reichenhal* și apoî o va lua spre *Insbruch* capitala *Tyroluluî*. Nu de alta, dar nu maî are ce face cu pantalonii de piele de căprioară și momentul a sosit, ca să-î vînză acolo. Adică daca regele își vinde tunicele sale vechi și întoarse la *hala vechiturilor*, de ce nu mi-așî vinde și eŭ pantalonii de care nu maî am nevoe de cît doar la bal-mascatul Preseî? De la Insbruch voî merge în Switzera și apoî, apoî voî tuli-o drept la Paris. Intoarcerea o voî face prin Belgia, Bavaria, Viena, Budapesta și Predeal.

Cum se vede planurile luî *Chițibuș* sînt gigantice. De un singur lucru mă tem însă. Să nu'mî strice proiectul ticăloasa de pungă și cum n'am avut vreme la plecare, să-mî deschid un credit la un bancher, cine știe dacă nu-l vețî vedea pe bietul *Chițibuș* întors în patrie în clasa III-a și pe seama vre-uneî legațiunî romîne?

Cititorî aî *Adevĕruluî*, rugațî pe bunul D-zeŭ că așa lucru să nu mi-se întîmple!

Chițibuș

ECOURI DIN STRAINATATE

Creșterea Niluluî. — Creșterea Niluluî ia proporțiî îngrijitoare. La Uady-Halfa ea a atins doî metrî maî mult de cît în anul trecut, la aceeașî epocă. Dacă creșterea continuă, sînt temerî de accidente grave.

Lucrătorii de la serviciile speciale ale fluviuluî aŭ fost convocațî în grabă. Toată lumea critică acest serviciŭ special al fluviuluî, care, de și știe cînd aŭ să se întîmple creșterile, nu ia nicî una din măsurile necesare.

*
* *

Ofițerî germanî în Chili. — Ziarul *Deutsche Sonntags-Post* spune că 26 de locotenențî din armata prusină aŭ să se îmbarce în curînd pentru Chili, după ce vor fi obținut un concediŭ regulat; eî vor intra în armata chiliană și vor rămînea doî anî ca instructorî. Eî vor pleca în ziua de 24 August st. n.

Se asigură că acești ofițerî vor fi prezentațî împăratuluî înainte de plecare.

*
* *

Intre turc și Gladstone.—Un supus turc, Khalil-Khalid, a scris o scrisoare D-luî Gladstone atacîndu'l în privința discursuluî săŭ asupra Armenieî. Bătrînul om de stat i-a răspuns printr'o scrisoare dată publicitățeî, prin care protestează că ar avea vre-un sentiment de ură saŭ de dușmănie în contra Turcilor, saŭ a orî-căreî alte rase.

*
* *

Imormîntarea luî Engels. Imormîntarea luî Frederich Engels s'a facut Sîmbătă la Woking, în Anglia. Rudele și delegațiî străinî aŭ întovărășit cosciugul pînă la gară unde s'aŭ pronunțat discursurî de către Paul Lafargue, Auseele și Liebknecht. Socialiștiî rușî și parizienî aŭ trimes numeroase depeșî de condoleanță și multe coroane.

*
* *

Starea luî Volders. — Cititoriî noștri își amintesc că acum cîte-va lunî am anunțat marea nenorocire care a lovit pe Jean Volders, cel maî talentat și maî energic conducător al mișcăreî socialiste din Belgia. Volders a trebuit să fie internat într'un azil de alienațî.

Zilele din urmă starea luî s'a agravat și nu se maî pune nicî o speranță pentru îndreptarea luî. Dintr'un moment în altul se așteaptă un desnodămînt fatal.

*
* *

Duel mortal între femeî — Un proces de mare senzație se va judeca zilele astea la Mexico. E vorba de un duel cu pumnalul între două femeî una numită Izabela Hermandez și alta Rosa Gusman. Rosa a fost omorîtă în duel care pare ca s'a făcut după toate regulele.

Pricina.. *Cherchez l'homme*

CRONICA

Bușonul luî Ilie.

Aŭ pățit'o răŭ de tot confrații!

Este unu de iscălește *Tirbușon*, nume destinat a închipui cu cîtă greutate bietul om își face tragerile de bușon și de chică ale unuî spirit pe care nicî Hășdăŭ nu l-ar putea evoca... Eî, bine, acest *Tirbușon* e nemulțămit cu *confrații!*

Confrațiî, confrații! esclamă el indignat. în ultimul număr al organuluî luî Dichter. **Tarî** *is nostimî!*

Și de ce această tirbușonare a sărmaneî limbî romînești?

Fiind-că turcul Omer al amiculuî Cașolțeanu nu e *atașat* la legația turcească ci *tîlmaciŭ*, adică **servitor**, explică junele Ilie Tirbușon.

Confrațiî, confrații!
Tarî is nostimî!

De geaba se botează, că nu vrea sfîntul duh cu nicî un preț să li se coboare în bușon; nicî o lacună a ființeî lor, fie naturală, fie de origine hahamică nu se maî împlinește, și orî-cît de Ilie s'ar preface, tot în jargon aŭ să vorbiască....

Dacă nu mă credețî, întrebațî și pe Dichter.

Fritz.

Știrî Mărunte

* Ministerul instrucțiuneî publice a închiriat localul în care se află acum Curțile de casație și de apel, pentru biblioteca Statuluî.

* Plata pensiilor civile pe luna curentă se va face la 12 August, la casa centrală de la ministerul de finance.

* Prefectura județuluî Ilfov a scos la licitație construirea unuî număr de 41 localurî de școala și anume: 24 cu cîte o sală de studiŭ, 16 cu cîte două sălî și 1 cu 3 sălî de studiŭ. Licitația pentru construirea lor se va ține la 30 Septembre corent.

* Teatrul Național din Iașî va fi terminat complect numaî în luna Maiŭ viitor.

In ce privește mobilele, ele se lucrează deja în Bucureștî, după modelele caseî Thonet din Viena, care a avut antrepriza mobilăreî teatruluî de acolo.

* Prin ziarele *Lupta* și *Romînul* s'a publicat o denunțare împotriva sergentuluî Popescu Vasile din compania de jandarmî pedeștri, că ar fi luat, ca șef de patrulă, mită de la maî mulțî soldațî. In urma ancheteî ce s'a făcut, aflăm că această denunțare era cu totul neîntemeiată și pornită numaî din ura personală a denunțătoruluî față de sergentul Popescu Vasile.

* Societ. „Protecțiunea" pentru ajutorarea elevilor săracî aduce la cunoștința părinților lipsițî de mijloace, carî aŭ copiî la școală că cererile pentru cărțî se primesc pînă la 20 August la secretariatul societățeî str. Carol I No. 10.

In cerere se va menționa adresa exactă și clasa în care urmează copilul.

Impacarea ruso-bulgara

SOFIA, 2 August. — *Agenția Balcanică* anunță că după sosirea prințuluî, mitropolitul Clement i-a cerut o audiență. Monseniorul Clement și deputatiunea bulgară aŭ fost primițî erî la palat.

Intrevederea Monseniorului Clement cu prințul a ținut un ceas, după care mitropolitul a presintat prințuluî pe membrii deputațiuneî, cărora A. S. le-a mulțumit în termenî călduroșî pentru îndeplinirea misiuniî lor și pentru modul leal și plin de tact cu care aŭ lucrat. Mitropolitul Clement a răspuns zicînd că atît el cît și ceî-l'alțî membriî aî deputațiunî s'aŭ însărcinat ca bulgarî patrioțî cu această misiune *datorită înțelepteî inițiative a prințuluî* și că dacă ar putea reuși ar aduce cel maî mare profit poporuluî bulgar.

Deputațiunea datorează acest resultat, pe deoparte încrederî prințuluî, guvernuluî și poporuluî bulgar; iar pe de alta grațioaseî bune-voințe a Țaruluî precum și iubiriî națiuniî rusești.

VIENA, 2 August.—După *Fremdenblatt*, mitropolitul Clement ar fi adus din Rusia condițiunile pentru recunoașterea prințuluî Ferdinand. Principalele ar fi: *reinstituirea constituțiuniî de la Tîrnova; ca prințul să urmeze dorințele poporuluî bulgar în privința politiceî interioare și exterioare; consimțimîntul prințuluî ca Sobrania să ceară printr'un vot trimiterea uneî misiunî diplomatice rusești la Sofia.*

Monseniorul Clement crede cu siguranță că Rusia n'are intențiunea să trimeață ofițerî saŭ funcționarî rușî în Bulgaria, nicî să aducă vre-o atingere independențiî țăriî.

Nu se știe dacă Monseniorul Clement posedă mandatul Rusieî saŭ dacă crede numaî că'l va avea.

Cît despre chestiunea uneî nouî alegerî a prințuluî, ea ar fi cu desăvîrșire părăsită.

INFORMATIUNI

D. Lilovicî, prim-procuror pe lîngă tribunalul din Galațî, a sosit erî în Capitală pentru a se întreține cu D. Tache Ionescu, ministru de justiție ad-interim, asupra suplimentuluî de instrucție ce s'a deschis în afacerea Brenning și Comp.

Alegerea D-luî Simeon Hociung în postul de primar al orașuluî Galațî, precum și alegerea D-luî Al. Nicolescu în postul de ajutor de primar, aŭ fost confirmate de D. Lascar Catargiŭ.

Regele și regina aŭ sosit alaltă-seară la băile de la Ragaz.

Prințul Ferdinand și princesa Maria cu copiiî lor aŭ sosit ierî la Sigmaringen.

Școala normală de învățătorî *Carol I* va fi transferată cu începere de la 1 Septembrie la Cîmpulung.

Noul local al acesteî școale este deja terminat și complectamente mobilat.

Directorul general al poștelor și telegrafelor, D. Dim. Cezianu, s'a întors erî din străinătate.

Comisiunea specială a congresuluî interparlamentar de pace a primit cu șapte voturî contra cincî, propunerea făcută de romancierul ungur Jókai de a se ține viitorul congres în Budapesta.

Această propunere a fost combătută cu multă energie de D-niî V. A. Urechia, Poenaru-Bordea și marchizul Pandolfi.

Cu romîniî aŭ votat deputațiî din Elveția, Danemarca și Italia.

Generaliî comandanțî aî corpurilor I și II de armată se vor întruni mîine la ministerul de războiŭ, sub președenția D-luî general Poenaru, pentru a lua ultimele dispozițiunî privitoare la marile manevre de toamnă.

D. Menelas Ghermani se va întoarce în Capitală în primele zile ale săptămîneî viitoare.

Vaporul *Medea*, cumpărat de regia monopolurilor, după ce a fost completamente reparat, azî dimineață a arborat tricolorul romîn și-apoî însoțit de uralele entusiaste ale uneî mulțimî enorme, a plecat din Galațî spre Tulcea, Sulina și Constanța.

Acest vapor va face serviciul de pasagerî și de mărfurî între Galațî, Sulina și Constanța.

Brenningiștiî din Galațî pregătesc o primire deosebită D-luî L. Catargiu, care săptămîna viitoare va trece prin Galațî ducîndu-se la Golășeî.

Cetitoriî vor găsi azî, la pagina a 4-a urmarea romanuluî: *Cine'î Ucigașul?*

Faliment colosal

ROTTERDAM, 2 August. — Șeful caseî Bingen Frères care a dat faliment cu un pasiv de 10 milioane a fost arestat erî în timpul nopțiî, în momentul cînd voia să se îmbarcheze pentru America.

El a încercat să se otrăvească cu sublimat corosiv. A fost transportat la spital, unde se speră că va fi scăpat.

Se asigură că Bingen avea asupra luî 690.000 francî.

INTIMPLARI

Chef și pungășie. — Curelarul Pandele Costache din Capitală izbutind să facă un bun gheșeft din care s'a ales cu vr'o 700 de leî, de bucurie s'a pus pe chef cu un lăutar și cu fiica acestuia.

In curînd curelarul prinse luleaua neamțuluî, și dulcinea sa, în urma instigațiilor tatăluî eî, i-a sustras din buzunar suma de 700 de leî.

Curelarul întorcîndu-se acasă, a observat că baniî îî lipsesc și s'a dus să se jeluiască la secție.

Făcîndu-se cercetare, s'aŭ găsit 475 leî ascunșî în curtea lăutaruluî, care apoî a fost arestat dimpreună cu fiica sa.

*
* *

Nenorocire. — Erî, pe la ora 4 d. a., Dincă Mihalache în etate ca de 35 anî, din cătunul Teiu, servitor la Ion Gh. Mareș tot din acel cătun, trecînd cu căruța cu cărămidă pe strada Mașina de pîine, drept No. 1 a căzut din căruță și călcîndu'l roțile peste mijloc, a încetat din viață.

Pe la ora 6½ cadavrul, din ordinul parchetuluî, s'a ridicat și s'a transportat la domiciliul stăpînuluî spre a'l înmormînta.

Nenorocirî

KIEL, 2 August. — In momentul cînd lucrătoriî șantieruluî Germania părăsiaŭ torpilorul *Iaeger* la repaosul de amiazî, o cursivă s'a rupt. Sînt opt morțî în urma acestuî accident.

BRESLAU, 2 August. — In urma ploilor torențiale un tren de marfă a deraiat erî între Ratibor și Neadza. 13 vagoane goale aŭ fost distruse cu desăvîrșire. Nu e nicî un accident de persoane.

BARCELONA, 2 August. — O ciocnire s'a produs între două trenurî la Halia, Clos (?). Sînt 11 rănițî.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureștî, 2 August 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la	0^0 762.5
Temperatura aeruluî C^0	$31^0.4$
Vîntul slab de la S. Vest.	
Starea ceruluî: foarte noros.	
Temperatura maximă de erî	33^0
„ minimă de astăzî „	17^0

Temperatura la noî a variat între $+34^0$ și $+12^0$.

Timp senin și liniștit în toată țara. In Moldova de sus la Rădăuțî și Darabanî a plouat. Barometrul s'a coborît binișor în toată țara; temperatura a maî crescut puțin pretutindenî.

Astă-zî timp liniștit și noros care se menține, barometrul se ridică repede.

Aniversarî

SOFIA, 2 August. — Aniversarea urcăreî pe tron a prințuluî Ferdinand n'a fost de cît continuarea ovațiunilor din partea poporuluî și a armateî. Serbarea a avut un caracter cu totul dinastic.

Prințul a trecut în revistă trupele. Aŭ asistat la această revistă: înaltul cler ortodox cu monseniorul Clement în cap, toțî miniștriî, președintele Sobranieî, principaliî deputațî și primarul din Sofia.

După un *Te-Deum* solemn, trupele aŭ defilat pe dinaintea prințuluî.

Mitropolitul din Rusciuc în capul Sinoduluî a rostit un discurs *plin de lealitate sinceră și de patriotism mare* (!)

Președintele consiliuluî, primarul, din Sofia și ministrul de războiŭ aŭ luat de asemenea cuvîntul. Prințul a răspuns fie-căruia dintr'înșiî.

Multî ofițerî superiorî aŭ fost numițî coloneli și s'aŭ acordat numeroase decorațiunî.

Un banchet la care a asistat înaltul cler s'a oferit prințuluî de către ofițeriî regimentuluî săŭ.

BELGRAD, 2 August.—Aniversarea nașteriî regeluî s'a serbat în mod obicînuit. Reprezentanțiî puterilor străine aŭ felicitat pe rege în corpore.

Cu ocazia acesteî serbărî s'aŭ acordat numeroase decorațiunî și s'aŭ făcut multe înaintărî în armată.

Plecarea regeluî și a regineî Natalia la Biaritz s'a fixat pentru seara zileî de 16 August.

Comunicatul rusesc

PETERSBURG, 2 August. — *Journal de St. Petersbourg* zice: Presa străină continuînd a se ocupa de un pretins comunicat al guvernuluî rusesc în privința afacerilor bulgare, care ar fi apărut sub formă de depeșă în ziarele din Viena, *sîntem în măsură de a afirma că nu există nicî un fel de comunicat al guvernuluî rusesc în această privință.*

GEORGES OHNET

FĂRĂ ZESTRE

I

La seratele generaluluî, cînd intra în salonul cel mare, zîmbitoare, fragedă, cu frumoșiî umerî decoltațî, un murmur mîngîietor se ridica din grupul ofițerilor strînșî pe lîngă intrărî. Indărătul eî, mamă-sa, maiestoasă în toaleta-î cam bătătoare la ochî, de femeie care toată viața și-o trăise în provincie, își scutura buclele albe de la tîmple cu un aer de mîndrie, părînd a zice: «E fiica mea!» Și subțirel, blînd, modest, tatăl eî, colonel al regimentuluî 123, le urma, dîndu-șî toată silința să nu calce pe trenele rochiilor.

Indată ce se așeza, un pluton de locotenențî și de căpitanî, elita garnizoneî din Versailles, strînșî în uniformele lor de mare ținută, cu mustățî blonde saŭ brune, cu ochiî visătorî saŭ îndrăznețî, veneaŭ să dea asalt carnetuluî eî de bal. Și în strălucirea aurie a lustrelor, în sunetul muziceî, începea să joace, ușoară și grațioasă, purtată de brațele tuturor acelor tinerî atît de zeloșî ca să-î placă.

Pentru dînșiî, dorințele eî eraŭ poruncî, capriciile eî legî. Fiica coloneluluî! La epocele cînd se făceaŭ tablourile de înaintare, putea să fie de ajuns o laudă aruncată de dînsa așa în treacăt: «A! locotenentul cutare! Ce băiat cum se cade, și ce bine valsează!», pentru ca să hotărască asupra uneî întregî cariere. Și dînsa, care știa prea bine aceasta, îî manevra cu o voce sigură și cochetă de comandă.

Ajunsese ast-fel la vîrsta de două-zecî și doî de anî, trăind zile foarte ves..., traversînd Franța dintr'o garnizonă într'alta, într'o existență cam nomadă. Mamă-sa începea să devie cam neliniștită: ar fi vrut s'o vază odată măritată. Dar, o barieră grozavă se ridica între ea și pretendențî, o barieră pe care eraŭ scrise, aceste vorbe hotărîtoare: «Fără zestre!» Și ofițeriî continuaŭ a fi amabilî, a rîde, a dansa, dar nu păreaŭ nicî de cum a se gîndi la însurătoare.

A plăcea fiiceî coloneluluî pentru a obține note bune, da! Dar a merge pînă la căsătorie, alt-ceva! Și nicî unul nu părea a se gîndi la așa ceva;— adică nicî unul din ceî carî ar fi putut să fie primițî în chip favorabil. Căcî, de vr'un an încoace, tînără fată observase un june înamorat, sfios și tremurător și de care, ingrateî! îî plăcea să rîză.

Era un băiat înalt, cu mustața roșie și cu ochiî albaștri, alsacian de naștere. Se angajase la vîrsta de opt-spre-zece anî, fusese rănit în lupta de la Coulmiers, și purta medalia militară. Dar, ca unul ce nu trecuse prin școala ofițerească de la Saint-Cyr, era tratat cam de sus. Fiŭ de țăran, era robust și sanguinic, cam tăcut, de și foarte instruit. Foarte la largul luî pe un teren de manevre, într'un salon își cam pierdea siguranța. Danța cu puțină dibăcie. Numaî teama d'a nu trece drept un bădăran, îl îndemnase odată a invita pe tînăra fată. Și încurcase atît de bine figurile cotilionuluî, în cît nicî ceî maî dibacî nu maî știuse să-l descurce. Această nenorocită încercare îî fusese de ajuns, și de cît să maî înfrunte privirile batjocoritoare, maî bucuros ar fi pornit singur împotriva uneî întregî bateriî dușmane.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL»

16

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA I-a

Curtea cu jurațî

I

«Contele de Blanca, după cum își aduc aminte toțî ceî carî l-aŭ cunoscut, era un jucător pasionat, neînfrînat...

«Intr'o noapte dar, saŭ maî bine zis într'o dimineață, îl întîlniî la ieșirea de la club palid, aproape disperat. Jucase toată noaptea și pierduse o sumă considerabilă, vr'o sută cincî-zecî de miî de francî, mi se pare.— Arare-orî l-am văzut așa.— N'avea la dispoziție suma pe care trebuia s'o plătească a doua zi, și un moment mă temeam ca exaltarea în care se afla să nu-l împingă la sinucidere; căutam să-l liniștesc. Iî spuseî că voiŭ depeșa imediat la Londra și că peste cîte-va ceasurî era să-î pot împrumuta suma de care avea nevoie. Atuncî păru a se maî liniști... îmî mulțumi cu efuziune, și ne despărțirăm dîndu-ne întîlnire pentru seara aceea la *Cafe anglais*.

«Cît pentru mine, mă întorseî la otelul meŭ de unde telegrafiaî la Londra, după cum făgăduisem și așteptaî răspunsul, convins că în seara aceea chiar era să fiŭ în măsură de a face amiculuî meŭ serviciul pe care-l aștepta de la mine. Dar o intervenire neașteptată trebuia să îmî schimbe toate planurile.

— Ce s'a întîmplat?

— De-abia m'am întors și mă pregătiam de dejun, cînd mi se anunță vizita uneî dame care nu voia să-șî spună numele și-șî ascundea fața sub un văl... Mă duseî imediat în salon unde mă aștepta... acuzata de astă-zî.

— Ce venea să-țî spună?

— Gilberta aflase de cele petrecute în noaptea trecută și venia să mă roage să-î las fericirea d'a repara dînsa dezastrul întîmplat.

— Cum!..

— Mi-a spus multe lucrurî cu acest prilej. Averea pe care i-o făcuse contele, ea n'o primise cu dragă inimă; îl cunoștea situația; știa că mergea spre o ruină apropiată, și hotarîse de mult ca îndată ce era să se prezinte ocazia, să-î înapoieze tot ce primise de la dînsul. Imî vorbi și de dragostea eî, și adaose că refuzase o căsătorie cu contele, pentru că nu voia ca el să se dezonoreze pentru dînsa. Ea suferea mult din cauza rupturiî ce se făcuse, dar se mîngîia zicîndu-șî că contele avea să-î mulțumească o-dată pentru împotrivirea aceasta și că în loc de dragoste, avea să-î păstreze în tot cazul nițică recunoștință.

«Cu un cuvînt îmî vorbi așa de frumos, firesc și simplu, mi se păru atît de sinceră în cererea eî, în cît încuviințaî tot ce-mî cerea.

— Așa că ceî osută cincî-zecî de miî de francî împrumutațî de la Salomon Bandry?...

— Aŭ servit la plata datorieî din joc a conteluî de Blanca.

— Și acesta n'a știut nicî o dată adevărul?

— Nicî o-dată...

— In sfîrșit ce conchizî D-ta din acest fapt?

— Ceea ce cred că e singura concluzie logică... Gilberta e tînără; n'am nevoie să maî adaog că e foarte frumoasă... a doua zi după ruptura luî cu contele ar fi găsit două-zecî alte relațiunî carî i-ar fi oferit avantagiî maî serioase. Dar ea iubea pe acest om care și dînsul o adora... Dezinteresarea de care ea a dat dovezî pînă în ultimul moment, e pentru mine o garanție sigură că n'a comis crima de care e acuzată.

După această depoziție, a căreî importanță era recunoscută de toțî, se făcu o schimbare subită în favorul acuzateî și din acel moment rezultatul procesuluî era știut.

Procurorul maî încercă să susțină acuzația, dar apărarea știŭ să profite cu dibăcie de simpatiile viî pe carî le deșteptase personalitatea luî Mortimer, pentru a le trece asupra Gilberteî, și chiar presidentul, în resumatuî sĕŭ, limpede și imparțial de alt-fel, nu se putu opri de a nu lăsa să se vază un oare-care interes pentru acuzată.

Totul contribuia decî pentru un desnodămînt favorabil și, în adevăr, cînd jurațiî reintrară în ședință, aduseră un verdict negativ.

In consecință, Gilberta Desmaret fu achitată de crima ce i se imputa și președintele ordonă ca să fie pusă imediat în libertate.

II

Scurtă apariție a D-luî Bridard

Eraŭ aproape șase ceasurî cînd Edgar Mortimer eșia din palatul justițieî.

Trăsura-l aștepta la poartă; se urcă și se duse drept la otelul conteluî de Blanca.

De la moartea acestuia, otelul, după ordinele date de Mortimer, rămăsese întocmaî în starea în care se afla înainte, și tînărul văr al răposatuluî, Henri de Blanca, rămăsese și el în pavilionul pe care Edgar, în calitatea luî de legatar, îl oferise rudeî prietenuluî săŭ.

Iî era de grabă să-l vază și să-î spună ce s'a petrecut la audiență.

Tînărul Henri îl aștepta și el cu o extremă nerăbdare, și Edgar îl găsi neliniștit, agitat, în prada uneî marî excitărî nervoase.

Era încă un copil; de abia împlinise două-zecî de anî,—dar paliditatea bolnăvicioasă răspîndită pe obrajiî săî, un fel de contracțiune dureroasă a liniilor gureî, și une-orî colorația violentă a buzelor, toate dovedeaŭ la dînsul o stare de boală împotriva căreia ajutoarele științeî sînt maî adesea neputincioase.

Indată ce văzu pe Edgar, alergă înaintea luî și-î strînse mîinile cu căldură.

— Eî bine? întrebă el lacom ce s'a petrecut? ce veștî îmî aducî?

— S'a sfîrșit... răspunse Mortimer.

— Gilberta?...

— E achitată.

— Ah! îțî mulțumesc Doamne!

— Te interesezî așa dar de dînsa?

— N'o cunosc... D'abia am văzut-o de două saŭ de treî orî; dar... n'o cred vinovată.

— Și aî dreptate.

Se făcu o tăcere.

— Așa dar, zise iar Henri peste puțin s'a recunoscut că contele s'a sinucis?

— Nu tocmaî...

— Cu toate astea...

— Eŭ așa cred că contele s'a sinucis, curtea însă nu.. Ea a recunoscut numaî că Gilberta nu e vinovată, fără a admite însă, pentru aceasta, că a fost o sinucidere la mijloc.

— Așa e...

— Cum însă nu pare admisibil, în ipoteza uneî crime, ca să poată fi alt vinovat de cît Gilberta...

— Nu-î așa?

— Nu cred că poliția va fi dispusă a relua niște investigațiî al căror rezultat n'ar putea fi de cît negativ.

— In adevăr...

— Voiŭ părăsi decî Parisul pentru cît-va timp. Afacerî de cea maî mare importanță reclamă prezența mea în Englitera, și probabil că nu voiŭ avea ocazia să te revăd cîte-va săptămînî... Dar înainte d'a mă duce, țineam să te previn de niște măsurî ce am luat și carî te privesc...

— Pe mine?

— Contel de Blanca m'a numit moștenitorul săŭ... și nu știŭ încă la ce cifră se ridică averea pe care a lăsat-o: trebue să te asigur însă că nicî odată n'am considerat această avere de cît ca un depozit ce mi s'a încredințat și că sînt foarte hotărît să o depun în mîinile aceluia pe care contele, pe cînd trăia, păruse a-l desemna ca moștenitor al săŭ.

— Domnule... îngînă Henry roșindu-se.

— Notarul meŭ e înștiințat... El va pregăti actul care te va substitui tuturor drepturilor mele, și a primit ordinul să-țî libereze de pe acum toate sumele de carî veî avea nevoe...

Tînărul nu răspunse numaî de cît; o lacrimă se ivi pe genele-î negre... și pieptul începu să-î șuere sub influența unuî sentiment dureros.

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 3 August (15 August 1895

5% Renta r. p.	102	Acţ. B. Agricole	240
5% Renta am.	99 3/4	Dacia-România	419
5% " (92—93)	99	Naţionala	428
5% " am.	96 3/4	Patria	100
6% Oblig. rur.	102 3/4	Construcţii	180
Pensiuni	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	99 1/4	Londra	25.25.23 3/4
5% " (1890)	99 3/4	Paris	99 90.85
5% Fonc. rur.	95 1/8	Viena	208.07 3/4
6% " urb.	101	Berlin	123 35.30
5% " "	92 3/8	Belgia	99.15
5% " " Iaşi	82 1/2	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt.	—	Avans. " v.	6
Banca Naţ.	1586	" C. dep.	6 1/2

Retras la colţul cîte unei ferestre, privea ore întregi, cum cea pe care o adora dansa cu rîzătoarea-i vioiciune. Urmărea căpşorul el gingaş învîrtindu-se în mulţime şi-i mîngîia cu privirile umerii albi. Cîte odată mergea cu îndrăzneala pînă a se apropia de mamă, şi, ceremonios, îşi prezinta omagiile. Era cea maî mare cutezare pe care şi-o permitea.

Privea cu invidie cum tovarăşiî luî fluturaŭ în jurul tinereî fete şi căutaŭ care maî de care a se face plăcuţi. Plin de o neagră tristeţă, îşi zicea : «Va veni o zi în care se va răspîndi ştirea că ia pe unul din ăştia,—şi totul se va sfîrşi!» Adesea avea accese de disperare în tăcerea ghiăţoasă a odăiî sale. Incercă a-şi dovedi luî însuşi că era o nebunie a aspira la mîna uneî fete atît de alintată de toate plăcerile vieţeî luxoase. De sigur se aştepta pentru dînsa un tînăr de familie bogată, iar nu un sărman ofiţer ca dînsul.

Dar, fără să vrea, gîndu'î sbura mereŭ spre dînsa. O vedea în nopţile'î de insomnie, mereŭ învîrtindu-se, rîzătoare şi uşoară, în vîrtejul valsuluî. Părea a'l chema cu o cochetărie iritantă. Şi el îşi zicea : «Cine ştie ?... poate m'ar primi!» Atuncî inima începea să'î bată în piept cu atîta putere, încît se îneca.

Intr'o dimineaţă nu se maî putu răbda. Viaţa ast-fel îî devenise imposibilă. Se duse la maiorul care totdeauna îî arătase mult interes şi-l rugă să vorbească cu colonelul, fără a pune chestiunea de-a dreptul, ci numaî informîndu-se în ce chip ar fi primită o cerere de căsătorie din partea luî. Ziua aceea o petrecu pe marginea laculuî, privind apa scînteind la soare, părîndu'î răŭ de ceea-ce făcuse şi văzînd viitorul în culorile cele maî negre.

Seara, în curtea cazarmeî, maiorul îl luă d'o parte şi'î zise scurt :

— Am vorbit cu colonelul.... A fost foarte amabil, dar iată ce mi-a răspuns : «Protejatul D-tale n'are un gologan, fica mea n'are zestre,—ar însemna a căsători foamea cu setea...» Are dreptate, la dracu! Nu te maî gîndi la Domnişoara asta. Dacă lucrul te întristează, caută şi te mîngîie cu teoria.

Locotenentul mulţămi, dar nu încercă d'a se mîngîia, şi cum se cereaŭ ofiţerî pentru Tonkin, se propuse şi dînsul. In săptămîna următoare se îmbarca la Brest. Şi pe cînd se depărta, cu inima grea, purtat de valurile sbuciumate ale mărel neţărmurite, tînăra fată, nepăsătoare şi veselă, continua a dansa în mijlocul lumineî şi a florilor, la zgomotul legănător al muziceî de bal.

II

Aŭ trecut doî anî.

Generalul, în frumoasele-î saloane, tot maî primia; dar frumoasa fată care odinioară învîrtise atîtea capete nu se maî arăta la aceste strălucite serate militare. Colonelul regimentuluî 123 murise fără veste, chiar în ajunul de a dobîndi «stelele». După viaţa strălucită şi de risipă, urmase, pentru cele două femei, o existenţă mediocră şi tristă. Toţî aceî străluciţî ofiţerî carî fluturaŭ atît de galanţî în jurul lor, se depărtaseră de odată cu plăcerea şi cu veselia. Noul colonel al regimentuluî avea şi el nevastă şi fică : toate atenţiunile, toate cochetăriile eraŭ acum pentru ele, puterile zileî; pentru suveraniî căzuţi, salutarea distrasă pe stradă şi eschivarea.

(Sfîrşitul în numărul viitor).

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Regele şi generalul Lahovari.

Din sorginte autorizată aflăm, că regele este foarte abătut de incidentul petrecut în Sinaia, şi în calitate de şef suprem al armateî este dispus a ordona darea D-luî general Lahovari în judecată consiliuluî de reformă.

***

Regele a fost avizat de un ofiţer superior, omul săŭ de încredere, despre cele petrecute în Sinaia. Prima relaţiune, de şi amănunţită, nu l'a mulţumit şi a cerut telegrafic nouî amănunte asupra consecinţelor incidentuluî.

Dîndu-i-se şi aceste relaţiunî, regele a răspuns imediat telegrafic omuluî săŭ de încredere, exprimîndu-şi indignarea şi invitîndu-'l să se pună în raport cu miniştriî aflaţî în capitală dacă n'ar fi bine ca D. general Lahovari să fie chemat înaintea unuî consiliŭ de reformă?

***

Aceste amănunte, al căror rezultat nu poate fi cunoscut de cît săptămîna viitoare, sînt absolut exacte şi le-am obţinut din izvorul cel maî competent.

D. Hallier, asupra căruia s'aŭ adjudecat lucrările de construire a portuluî din Constanţa, va sosi peste cîte-va zile în Capitală cu o parte a personaluluî angajat pentru aceste lucrărî.

Lucrările se vor începe în ziua inaugurăriî poduluî de peste Dunăre, cu o solemnitate deosebită prezidată de rege.

Conferinţa parlamentară

După telegramele biurouluî de corespondenţă unguresc, pe carî *Tribuna* le publică în număru'î de erî, propunerea de a se ţine viitoarea conferinţă la Budapesta, s'a primit cu 14 voturî contra 5.

Agenţia romînă ne transmite din parte-î telegrama ungurească, schimbîndu-î numaî data (din 1 în 2 August) ca să pară maî proaspătă.

— —

D. P. P. Carp a plecat aseară la moşia sa din Ţibăneştî, unde va sta pînă Sîmbătă şi-apoî va merge la Constanţa.

Erî după amiazî un nepot al D-luî Iordache Ionescu, venind din Galaţî la Sinaia s'a îmbolnăvit aşa de răŭ de angină difterică, încît a trebuit să fie transportat în Capitală pentru a-i-se face operaţie şi injecţiunî cu serum antidifteric.

Villa D-luî Iordache Ionescu a fost complectamente desinfectată, în urma unuî ordin dat de D. dr. Felix.

D. Lascăr Catargiu a hotărît menţinerea D-luî Arghiropol în postul de prefect al judeţuluî Olt, de oare-ce nicî D. senator Colibăşeanu, nicî D-niî Warlam şi Popescu, prefecţiî de Ialomiţa şi Teleorman n'aŭ voit să primească această prefectură.

Un subprefect model

De 25 de anî domneşte în plasa Vrancea din judeţul Putna ca un adevărat paşă subprefectul Vîrgolicî, fără ca pînă azî să se fi dat curs reclamaţiunilor şi plîngerilor făcute în contra acestuî om.

Dacă cineva i-se împotriveşte saŭ nu intră în clica luî de exploatare, atuncî vaî de el. Aşa păţeşte azî şi un tînăr judecător de ocol numit de curînd în Vidra, reşedinţa plăşiî Vrancea. D-sa neavînd nicî o atracţie pentru compania subprefectuluî, stă la o parte. Şi numaî din cauza asta este ameninţat din partea banditului Vîrgolicî, cu moartea.

Judecătorul a reclamat parchetuluî din Focşanî cerînd o anchetă.

O spargere îndrăzneaţă

D. Filipescu, sub-prefectul plăşiî Dîmboviţa din judeţul Ilfov, a comunicat azî dimineaţă ministeruluî de interne, că erî la amiazî o spargere îndrăzneaţă s'a comis pe linia Bucureştî-Călăraşi.

Un vestit spărgător, anume Nicolae Piţigoî din comuna Budişteni, plasa Podgoria, judeţul Muscel, a spart uşa cantonuluî 18 de pe linia Bucureştî-Călăraşî, în absenţa cantonieruluî, care se afla în inspecţia linieî.

Spărgătorul a răsturnat toate mobilele din canton, a furat maî multe obiecte de valoare şi apoî a spart o ladă, în care se aflaŭ micile economiî ale cantonieruluî în sumă de vr'o 300 de leî.

Cantonierul întorcîndu-se acasă a văzut că-î lipsesc toţî baniî, toate rufăriile şi toate obiectele de valoare şi a reclamat imediat suprefectuluî.

Jandarmiî ruralî punîndu-se în urmărirea hoţuluî, după cîte-va ore l'aŭ prins, găsind asupra luî 131 de leî din baniî furaţî.

Subprefectul cercetînd cazul, a descoperit că acest hoţ fusese condamnat în maî multe rîndurî. Evadînd de doî anî din închisoare, el a comis în vremea aceasta maî multe hoţiî şi crime în Dobrogea şi în judeţele Ialomiţa şi Ilfov.

Astă noapte comisarul Lesviodax făcînd o revizie caselor de prostituţie din strada Teatruluî, a găsit în casa No. 3 a Ambrosieî, ascunsă într'o pivniţă, o fetiţă de aproape 14 anî, şi care a declarat că a fost ademenită în acea casă de vr'o două săptămînî.

Fetiţa, Aurica Georgescu, este fiica bucătăreseî D-luî Doctor Orleanu.

Comisarul Lesviodax a încheiat un proces-verbal cerînd darea în judecată a Ambrosieî pentru deboşare de minorî.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 2 August. — Direcţia sticlăriilor din Carmaux va remite Duminică livretele tuturor lucrătorilor săî, apoî nu va maî lua în serviciŭ de cît o parte dintr'înşiî.

D. Jaures şi alţî socialiştî aŭ de gînd să ţină discursurî şi conferinţe în toată Francia spre a obţine ajutoare în favoarea greviştilor.

LONDRA, 2 August — Erî regele Belgieî însoţit de ministrul Belgieî la Londra a făcut o visită particulară la biuroul coloniilor. Azî, regele s'a întreţinut cu secretarul de Stat al coloniilor, D. Chamberlain, apoî a făcut vizită D-luî Balfour.

Regele a plecat în Belgia în timpul scrii.

HAMBURG, 2 August. — „*Hamburger Nachrichten*“ anunţă că prinţul de Bismarck din causa releî stărî a sănătăţiî sale nu va putea asista la punerea primeî pietre a monumentuluî împăratuluî Wilhelm care va fi la 18 August.

ROMA, 2 August.— Azî s'a făcut la Castellamare lîngă Neapole, asvîrlirea pe apă a încrucişătoruluî „*Vittore Pisani*“.

Aŭ asistat la acestă ceremonie autorităţile şi o mulţime enormă.

Tîrgul cerealelor

Viena, 2 August 1895

Semnalăm cursurile de azî:

Griŭ de primăvară	1896	fl.	7.14
Griul de Toamnă	1895	fl.	6 67
Secara de primă-v.	1896	"	6 18
" de toamnă	1895	"	5.57
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	"	4.92
Colza Aug.-Sept.		"	9.60

Brăila 2 August 1895.

Griŭ cant. 38585 greut. %k.—60 preţul 7 37 1/2 —10.70. — Secară cant. 1180 greut. 56 1/4 preţul 5.70. — Orzoaică cant 154 greut. %k. preţul 10 2. — Porumb roşu cant. 7040 greutate 61 1/2-69 1/2 preţul 7.46 1/2 - 8.25 — Porumb 3500 greut 58 1/1 preţul 7 05 — Navetă cantitate 500 greut. %k preţul 16 30 — Secară ţăr. cant. 550 greut. %k preţul 3.65.

Semaphore de Brăila

Licitaţiuni

In ziua de 14 (26) August 1895, orele 11 a. m., se va ţine licitaţie publică, la direcţiunea generală a căilor ferate romîne, în Bucureştî, pentru darea în întreprindere a următoarelor lucrărî de executat în staţia Ploeştî, şi anume:

Construcţiunea uneî magaziî de mărfurî, de mare vitesă, a unuî cheŭ de mărfurî, prelungirea magazieî de mărfurî, de mică vitesă, cu adaosul unuî biuroŭ vamal şi a unuî biuroŭ de magazinerî.

Valoarea lucrărilor este, de pe devis, de aproximativ leî 132.000.

CUTIA CU SCRISORI

Domnule Redactor,

Vă rog să bine-voiţî a face loc în coloanele ziaruluî d-voastră, următoarelor rîndurî de desminţire.

In numărul 2269 al preţiosuluî ziar *Adevĕrul* sunt calomniat de un individ anume Gr. Brînzescu. Acesta pretinde că mi-aş fi însuşit o sumă de opt miî de leî ce i-ar fi aparţinut şi cu acest prilej vesteşte lumea ca să se păzească de străinî ca mine.

Cele debitate pe socoteala mea de numitul Brînzescu, nu sînt de cît resplata munceî ce i-am făcut eŭ şi soţia mea timp de doui anî şi jumătate!

Şi dacă ar fi ca cei ce ne cunosc şi pe unul şi pe altul să ne judece, sunt sigur că s'ar găsi nu zecî cî sute de persoane carî să mărturisească că aŭ fost jăfuiţî de acest Brînzescu.

Am fost asociatul seŭ timp de doui anî şi jum, muncind zi şi noapte împreună cu soţia mea şi drept mulţumire într'o zi 'mî ia cheile şi mă dă afară.

După stăruinţele mele ne-am împăcat în faţa maî multor negustorî de seamă aî căror nume l'aşi putea menţiona. Atuncî Brînzescu a renunţat şi la o sumă de treî sute leî ce pretindea drept beneficiu, dar pe care n a putut'o justifica.

Ca mulţî alţiî a trebuit să caz şi eŭ în cursa acestuî şar atan.

Lumea imparţia'ă va şti însă ce preţ să puie pe bîrfeile unuî om de talia luî Brînzescu.

D. Coman
Com. Militarî, Ilfov.

Starea civilă

Declaraţiunî de căsătorie

D Leopold Altman cu D-ra Juliana Grăther; D. Mendel Grunberg cu D-ra Rachel Nadler; D. Vasile T. Petre cu D ra Dobriţa R. Andre; D. Oprea Ioan Oprescu cu D şoara Matilda Agop Chircop; D Moise Zeilic cu D-ra Speranţa Liberman; D. Ion Bănică cu D-ra Ana Iacob Schweitzer; D. Moritz Braunstein cu D şoara Brana Aberbach.

POŞTA REDACŢIEI

D-luĭ I. M.—*Iaşî, dispărţirea I.*—Nu am primit nicî pâna azî suplica zarzavagiilor din gara Iaşî.

***

Maî multor tinerî medicî. *Bucureştî.*—Vă răspundem cu regret că nu intră în obiceiul ziaruluî nostru de a reproduce articole întregî din alte ziare. Trimeteţi-ne însă *note şi fapte* în chestia de care vă plîngeţî şi dacă le vom găsi că sînt de un interes general, ne vom servi cu plăcere de ele pentru a le da la iveală sub formă de articole *originale*.

PETRECERI

Grădina Cişmegiuluî Sîmbătă şi Duminică 6 August grandioase

Sărbărî Populare

date de Societatea Preseî şi Expoziţia Cooperatorilor, organizaţie extraordinară

Mare bătae de florî

Procesiunî comice. — Trăsurî decorate. — Presa luptătoare. — Serpentine şi Confetti.

Jocul de tot soiul — Drumul de fer Universal. — Fonograful naţional — Omul zburător. Florî! Florî! Florî! Carele inflorate, chioşcurile şi grupurile vor fi fotografiate. Iluminaţie strălucită — Muzica în abundenţă. Briliante focurî de artificiî. Cascadele aprinse.—Stelele multicolare.—Vulcanul în aprindere Mare concurs de velocipede. Alergărî senzaţionale cu premiî între orele 6 7 după amiază.

Succesul zileî „Marea bătaie de florî!“ va fi ast-fel organizată în cît tot publicul să poată participa. Intrarea numaî 50 banî de persoană.

***

Sala Dacia. — Sîmbătă 12 August 1895 va avea loc *o mare serată dansantă* organizată de **Societatea lucrătoarelor din Romînia „Propăşirea“** în folosul sporireĭ fonduluî societăţeî. Sala va fi frumos decorată, maî multe surprize, bătăî de florî, confetti, serpentine şi diferite alte distracţiî foarte amusante. La ora 12 din noapte *un mare cotilion* cu diferite cadourî aduse expres din străinătate. Doua muzicî Intrarea pentru o persoană 1 leŭ, pentru o familie 2 leî.

SPECTACOLE

Grădina Paţac. In toate serile reprezentaţiî variate cu program nou.

Grădina Casino.—In fie-care seară concert de muzică militară.

***

Kioşcul Lukianof (grădina Cismegiŭ) — In toate serile concert vocal dat de o trupă numeroasă de corişti.

***

Grădina Hugo.—In fie-care seară spectacol variat Debutul quartetuluî rusesc.

BIBLIOGRAFIE

Lumea ilustrată-Salon. — Numărul din urmă la revisteî *Lumea ilustrată* (Broşura 3 Anul III) este o adevărată surprindere pentru cititoriî eî; ea coprinde nu maî puţin de *treizecî şi două* de reproducţiî artistic executate după principalele tablourî, busturî, etc. expuse la ultimul *Salon* romînesc. Este cea dintîiŭ încercare *reuşită* în ţara noastră, de a se da copiî de pe tablourile originale şi nu ne îndoim că această încercare va avea şi la noî, ca în toate ţările civilizate, un strălucit succes.

Broşura acesta, care maî coprinde şi un interesant sumar literar : *Cronicî, poesiî* de Gh. din Moldova, Th. D. Speranţia, Gr. N Lazu, *romane*, între carî şi traducţia ultimuluî roman al luî Tolstoi *Stăpîn şi slugă*, felurimî, ilustraţiî umoristice, etc.—costă numaî *1 leŭ* pentru abonaţiî vechî saŭ noî aî revisteî, şi 2 leî pentru neabonaţî.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL»

110

JULES MARY

Cine'i Ucigașul ?

Partea a treia

Amorurile lui Collivet

XIII

— Marinetto, cine, mai bine decît mine și decît sora mea Denisa ar putea să'ți reamintească despre biata copilă ?

— Da așa mi-am zis și eŭ.

— Mario... mi-e frică să nu înebunesc... Mario, nu-ți bate joc de mine... Să fie adevărat că vreĭ să te întorci, să trăim împreună...

— Poate...

— Ah ! Doamne ! Doamne...

— Insă cu oare-carĭ condițiĭ.

— Tot, primesc tot !

Și-șĭ trecu mîna peste frunte.

Emoția-ĭ era așa de mare, în cît îĭ venia un fel de amețeală.

Ea se uită la el în tăcere, cu ochiĭ plinĭ de o ură neîmpăcată.

Dar cînd el ridică privirea spre dînsa, ea părea iar liniștită.

— De ce condițiĭ vreĭ să vorbeștĭ, Mario.

— Nu voiŭ să maĭ fiŭ roaba brutalităților d-tale ca odinioară. Vreaŭ în cazul cînd țĭ-aĭ uita iar făgăduelile și m'aĭ amenința, să pot să te ameninț și eŭ...

— O ! Mario, Mario, fac ce vreĭ !...

— Mĭ-e frică de d-ta...

— Ițĭ jur...

— Mĭ-e frică de d-ta, îțĭ maĭ spun... și știŭ că am motive. Nu era oare să mă omorĭ odată ? Și pe urmă maĭ știŭ că gelozia d-tale pentru mine te-a împins, într'una din zile, pînă la crimă...

— Mario ! zise el ridicîndu-se deodată.

— Crezĭ oare că nu cunosc pe adevăratul ucigaș al aceluia care fusese amantul meŭ... al d-luĭ de Beaupréault ?

— Tacĭ, Mario, zise el cu vocea înăbușită, tacĭ, nenorocită... Cine țĭ-a spus ? Cum aĭ putut ghici ?

— D-ta singur le-aĭ trădat odată lăsîndu-mă să întrevăd adevărul.

El căzu iar pe scaun și-șĭ ascunse fața în mîinĭ.

— Atuncĭ dar, înțelegĭ că nu pot să-mĭ las viața în voia pasiuniĭ d-tale furioase... Ințelegĭ pentru ce vreaŭ să mă apăr, nu-ĭ așa ?

El esclamă atuncĭ :

— Să te aperĭ, da, e dreptul d-tale ! Cel puțin, dacă sunt un mizerabil pentru toată lumea, un criminal pentru justiție, în ochiĭ d-tale ar trebui să dobîndesc grație... Pentru cine, din cauza cuĭ am comis crima asta ?... Din cauza d-tale, pentru d-ta ! Cine m'a îndemnat ? Nebunia amoruluĭ meŭ și nimic alt...

«Cînd am intrat la d. de Beaupréault, te iubiam ca și în ceasul cel dintîiŭ, deși de maĭ mult timp te pîrdeam din vedere. Știam numaĭ că eștĭ la Paris.

«Intr'o zi, un funcționar zări pe biuroul meŭ fotografia d-tale, de care nu mă maĭ despărțeam, și începu să rîză cu hohot, întrebîndu-mă:

«— Ce dracu țiĭ pe biuroŭ fotografia amanteĭ patronuluĭ ? O cunoștĭ ?

«Deveniseșĭ amanta luĭ Beaupréault ? Așa era. M'am încredințat. Adesea v'am văzut apoĭ pe amîndoĭ, și vă urmăriam, vă spionam, nutrindu-mĭ furia și dorul de răsbunare...

Ișĭ șterse fruntea de sudoare.

Apoĭ urmă :

— Nu știĭ cît am suferit ; nimenĭ n'a știut. Aveam aerul unuĭ biet om inofensiv,—eŭ, al căruĭ suflet fierbia, eŭ care așĭ fi fost în stare să inventez chinurile cele maĭ grozave pentru Beaupréault...

«Insfîrșit mĭ-am pus în lucrare planul de răzbunare. Pe fie-care zi vedeam cofundîndu-se casa care era bogăția și onoarea amantuluĭ d-tale... Puteam să număr zilele carĭ îĭ maĭ rămîneaŭ de trăit... Și el, avea încredere în mine !...

«Mă înainta mereŭ... direcția afacerilor era în mîna mea... îmĭ asculta toate sfaturile... A ! în curînd veni și catastrofa... L'am îndemnat la tot felul de escrocheriĭ și la tot felul de rușinĭ !

«Ce fericit eram, cînd îmĭ vedeam astfel răzbunarea mergînd cu pașĭ repezĭ spre împlinire... Il vedeam sbătîndu-se în rețeaua nenorociriĭ care-l cuprindea tot maĭ strîns...

«Ideia d'al omorî nu'mĭ venise încă;— saŭ maĭ bine, îmĭ ziceam că în momentul cînd era să se vază redus la ultima extremitate, avea să se sinucidă, ca să scape de scandal, de închisoare, de ocnă, și atîta îmĭ ajungea.

«Dar lașitatea luĭ hotărî alt-fel... Voia să fugă... Nevastă-sa era cît p'aci să-ĭ facă samă, cînd el o respinse cu brutalitate și ea căzu leșinată... In momentul acela am intrat, m'am plecat, am ridicat revolverul și am tras...

«Intîmplarea a făcut ca bănuelile justițieĭ să cadă asupra luĭ Haudecoeur... Știĭ restul.

«Iată, Mario, care mĭ-a fost crima.... Și acum, cînd o cunoștĭ, vreĭ să te întorcĭ la mine ?

— Repet că mĭ-e frică de d-ta. Dar dacă nu pot decît să mă îngrozesc la gîndul acesteĭ crime, totușĭ simt în adîncul inimeĭ un fel de milă pentru omul pe care nebunia amoroasă l-a împins pînă aci...

— Spune, Mario ; ca să te liniștesc, ce trebue să fac ?

— Să-mĭ daĭ înscris mărturisirea crimeĭ d-tale.

— Vreĭ să mă denunțĭ ?

— Nu. Dar frica d'a nu te da pe mîna justițieĭ să'mĭ dea o armă în mîinĭ ca să fiŭ sigură că n'aĭ să mă maĭ torturezĭ.

— Bine ; am să-țĭ daŭ această mărturisire.

— Acuma chiar.

— Fie. Nu te veĭ maĭ îndoi de amorul și de căința mea cînd îmĭ voiŭ depune astfel în mîinile d-tale libertatea și viața.

Ea îĭ zise încet, cu un zîmbet care-l înnebuni :

— Știŭ bine că mă iubeștĭ. Numaĭ în contra violențeĭ geloziei și a exagerăriĭ dragosteĭ d-tale mă apăr.

Ea îĭ arătă o masă.

— Scrie !

El se așeză, luă condeiul, îl întinse în cerneală și scrise.

Marinetta rămăsese în picioare îndărătul luĭ.

Inima-ĭ bătea dureros la apropierea desnodămîntuluĭ acesteĭ comedii pe care o juca.

Intoarse capul spre ușa dindărătul căreia așteptaŭ agențiĭ și șeful siguranțeĭ.

In acest moment, Collivet scrisese deja.

«Eŭ am ucis pe d. de Beaupréault...»

Dar se cutremură.

Mărturisirea asta era grozavă.

Se dădea legat cu mîinĭ și cu picioare.

Cuĭ ?

Uneĭ femeĭ în ura căreia credea încă cu cîte-va minute maĭ nainte.

Ridică ochiĭ și din întîmplare privirea îĭ căzu asupra uneĭ oglinzĭ în care se reflecta chipul întreg al Marinetteĭ îndărătul luĭ.

Surprinse privirea eĭ spre ușă.

Și deodată ideia că i se întindea o cursă îĭ străbătu prin minte.

Se ridică, se întoarse, prinse mîinile Marinetteĭ și le suci, plecînd-o cu genunchiĭ la pămînt.

Ea nu scoase nicĭ un strigăt.

Era de un sînge rece admirabil.

— Eĭ, ce e ? întrebă. Așa vreĭ să mă liniștestĭ ?

El sopti cu glasul suerător :

— M-aĭ înșelat...

— Cum așa ?

— E cine-va aci care ne aude.

Ea zîmbi liniștit și dete din umerĭ.

— In loc să mă torturezĭ făcîndu-mĭ ast-fel mîinile, maĭ bine te-aĭ duce să te încredințezĭ singur.

El o lăsă, îndoindu-se iar, în fața atitudineĭ eĭ atît de liniștite.

Cu toate astea se îndreptă spre ușă, cu un revolver în mînă.

— Cel puțin mă voiŭ apăra... Și dacă mĭ-aĭ întins o cursă, te omor...

Dete la oparte perdeaua.

(Va urma)